

PISMO
PARAFII
ŚW. MAKSYMILIANA
KOLBE
w Gdańsku

WIELKI POST 2019 nr 250

www.kolbe.diecezja.gda.pl

**Wróć synu, wróć z daleka
wróć synu wróć, Ojciec czeka
I wychodzi na drogę, i wygląda stęskniony
czy nie wracasz do domu...**

Wielki Post ▶ 3

Rachunek sumienia ▶ 3

Maryla ▶ 10

Marta ▶ 20

W MOCY BOŻEGO DUCHA

2018 — 2019

KONKURS KOŁĘD

Piękno Wielkiego Postu

Nie żałujmy czasu i uwagi, by w zlaicyzowanym dziś świecie pokazać, że mocno trwamy przy Chrystusowym Krzyżu. Liturgia rzymska czas Wielkiego Postu nazywa „**Quadragesima**” (j. łac.), **co oznacza dosłownie „Czterdzieści”** (Czterdziestnica). Nazwa ta wskazuje na czas trwania tego okresu liturgicznego. Przypomina nam ona czterdziestodniowy okres pobytu Jezusa na pustyni. Jest to czas przygotowania — i duchownych i wiernych do pełnego i świadomego przeżycia radosnej Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Zatem to czas duchowego wzrostu w wierze i zbliżenia się do Chrystusa. **Wpisują się w niego: wyciszenie, lektura Pisma świętego, pokuta, rekolekcje (ćwiczenia duchowe) oraz dobrowolne wyrzeczenia.**

Czas ten – dany i zadany nam przez Pana Boga – jest swego rodzaju zaproszeniem do podjęcia osobistego wysiłku, pokonywania własnych wad i słabości (walka z grzechem i nałogiem), ale także zwrócenia baczniejszej uwagi na otaczającą nas rzeczywistość (walka o dobro i miłość, nie zapominając o jałmużnie).

Kościół zaprasza nas wszystkich do różnego rodzaju umartwień w okresie Wielkiego Postu. Jest to piękna forma pragnienia nawrócenia się, wszelakiej zmiany, będąca jednocześnie nawiązaniem do praktyk naszych przodków. **Warto jednak pamiętać, by forma nie górowała nad treścią. Liczy się tutaj szczerza intencja oraz pragnienie mojego serca!** W przeciwnym razie nie tylko nie osiągniemy duchowego pokoju, lecz również i owoce nawrócenia będą mizerne, a czas prawdziwie stracony.

LITURGICZNIE

Mamy w tym świętym czasie Wielkiego Postu 6 niedziel, przy czym ostatnia – Niedziela Męki Pańskiej (Palmowa) wlicza się już do obchodów Wielkiego Tygodnia. W obecnym 2019 roku przeżywamy liturgiczny rok C. (Cykl zmienia się co trzy lata, dotyczy niedziel, niektórych świąt i uroczystości. Mamy więc Rok A, B, i C).

I Niedziela to opis kuszenia Pana Jezusa na pustyni (Rok A – wg św. Mateusza, rok B – wg św. Marka i w trwającym roku C – wg św. Łukasza);

II Niedziela to scena Przemienienia Pańskiego, podobnie jak I niedzieli (Rok A – wg św. Mateusza, rok B – wg św. Marka i w roku C – wg św. Łukasza);

III Niedziela (w roku A – rozmowa Pana Jezusa z Samarytanką, rok B – zapowiedź męki i zmartwychwstania, rok C – to wezwanie do nawrócenia: „Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie”);

IV Niedziela to Niedziela LAETARE (radości, różowa), od pierwszych słów antyfony na wejście – „Laetare Ierusalem et convectum” (po polsku: „Wesel się Jeruzalem”). Kolor różowy lub fioletowy – można przyozdobić prezbiterium kwiatami (rok A – fragment o uzdrowieniu niewidomego od urodzenia, rok B – rozmowa Jezusa z Nikodemem – Bóg posłał swego Syna, aby świat został zbawiony i rok C – przypowieść o synu marnotrawnym (komentarz do tego fragmentu w aktualnym numerze);

V Niedziela to zasłonięte w kościele krzyże (niekiedy również obrazy). Istnieją różne próby wyjaśnienia tego zwyczaju, np fakt ukrycia przez Chrystusa w czasie męki swojego bóstwa. Inna interpretacja mówi, że zwyczaj ten chce podkreślić wyniszczenie Chrystusa i zmierza do tego, by obraz Jezusa ukrzyżowanego mocniej zapadł w ludzkich sercach. Jeszcze inna interpretacja, że jest to symbol żalu i pokuty, jakim grzesznik powinien się oddać, aby mu wolno było znowu podnieść oczy na Boski majestat.

Piękne jest to, że wielu ludzi w swoich domach, mieszkaniach również zasłania krzyże fioletowym lub czerwonym płótnem. (Rok A – wskrzeszenie Łazarza, rok B – zapowiedź męki i śmierci – Ziarno, które wpadłszy w ziemię obumrze, przynosi plon obfity, rok C – uratowanie jawno grzesznicy – „Od tej chwili już nie grzesz”).

VI Niedziela Męki Pańskiej (Palmowa), kolor czerwony w liturgii. Z jednej strony radosne Hosanna! Witaj Królu Żydowski – uroczysta procesja powinna być tylko jedna – na głównej mszy św., a z drugiej opis Męki Pańskiej (w roku A – wg św. Mateusza, w roku B – wg św. Marka, a w roku C – wg św. Łukasza). Jest to zarazem początek Wielkiego Tygodnia.

ks. Michał

Dominikański rachunek sumienia

WOBEC BOGA

Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje. (Mt 6, 21)

◆ Gdzie jest twój skarb, czyli co jest dla ciebie największą troską w życiu, największą miłością, najgorętszym pragnieniem? Czy jest to Bóg, czy też inna osoba, inna troska, inna rzecz?

◆ Czy zawsze w swoich ważnych bądź mniej istotnych wyborach świadomie liczysz się z Bogiem? Może zapominasz o Nim bądź też przypominasz sobie zbyt późno?

◆ Czy zważasz na obecność Boga w różnych sytuacjach twojego życia? Czy zadajesz sobie pytanie o to, co Bóg mówi do ciebie przez różne okoliczności twojego życia?

◆ Czy bardziej wierzysz w horoskopy, przeznaczenie niż w Boga? Czy nie korzystasz z usług wróżki, bioenergoterapeuty, homeopatii?

◆ Jaki jest twój obraz Boga? Czy bardziej się Go boisz niż kochasz?

◆ Czy wierzysz w Jego miłosierdzie?

◆ Czy zuchwale nadużywasz miłosierdzia Bożego i grzesząc, liczysz na łatwe przebaczenie?

Nieustannie się módlcie! (1 Tes 5, 17)

◆ Czy modlisz się regularnie czy też przypadkowo, kiedy ci przyjdzie na to ochota lub jesteś w potrzebie?

◆ Czy wzbogacasz swoją modlitwę poprzez lekturę Pisma Świętego, tekstów doświadczonych w modlitwie świętych i pisarzy religijnych? Kiedy ostatnio uczestniczyłeś w rekolekcjach?

Czy wypełniłeś obietnice dane Bogu po rekolekcjach?

◆ Jak wygląda twój udział we mszy św? Czy uczestniczysz w eucharystii regularnie, czy czynnie bierzesz w niej udział (nie rozmawiasz, nie rozglądasz się, nie oceniasz ubioru innych ludzi, nie myślisz o „niebieskich migdałach”)?

◆ Czy troszczysz się o to, aby twoja wiara była coraz głębsza, coraz bardziej dojrzała? Czy regularnie czytasz Pismo Święte, czy poznajesz coraz pełniej, kim był Jezus Chrystus? Czy należysz do jakiejś grupy duszpasterskiej np. Akcji Katolickiej, Kręgów Rodzin, Duszpasterstwa Akademickiego?

◆ A może przestajesz na tych ułomkach wiedzy religijnej, które pozostały w twojej głowie z dziecinnego katechizmu? Czy czytasz literaturę i prasę religijną np. Gościa Niedzielnego, Dom na Skale?

A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. (Mt 28, 20)

◆ Jaki jest twój stosunek do Kościoła? Czy czujesz się odpowiedzialny za Kościół?

◆ Czy bronisz go przed niesprawiedliwymi zarzutami? Czy modlisz się o dobre i święte powołania kapłańskie i zakonne?

◆ Czy modlisz się za swojego proboszcza i biskupa, za Ojca świętego?

◆ Czy widząc zło w Kościele, modlisz się za jego sprawców?

◆ Czy modlisz się o to, aby Bóg chronił nas przed gorszeniem tych, którzy nie podzielają naszej wiary?

WOBEC DRUGIEGO CZŁOWIEKA

Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy. (Mt 7, 12)

◆ Czy liczysz się w swoim postępowaniu z tymi słowami?

◆ Jaki jesteś w rodzinie? Jaki jest twój stosunek do najbliższych, z którymi dzielisz codzienność i czas świąteczny? Czy nie przynosisz do domu wszystkich twoich frustracji, napięć i klęsk i nie „wyładujesz się” na najbliższych?

◆ Czy masz czas dla swojego współmałżonka, czy dbasz o rozwój waszej miłości? Czy umiesz znaleźć dla współmałżonka dobre słowo? Czy mówisz komplementy swojej żonie, czy rozmawiacie ze sobą na wszystkie trudne tematy waszego życia?

◆ Czy masz czas i serce dla swoich dzieci, czy rozmawiasz z nimi, interesujesz się ich rozwojem, ich problemami, ich relacjami z rówieśnikami?

◆ Jaki jesteś dla rodziców i dziadków? Czy utrzymujesz z nimi kontakt? Czy telefonujesz do nich regularnie? Czy interesujesz się stanem ich zdrowia, bólami dniami codziennego? Czy oferujesz im swoją pomoc w codziennych trudnościach (lekarz, apteka, zakupy)? Kiedy ostatni raz rozmawiałeś z seniorem? Jaki jest twój stosunek do najstarszych członków twojej rodziny?

◆ Czy masz czas i serce dla swoich dzieci, czy rozmawiasz z nimi, interesujesz się ich rozwojem, ich problemami, ich relacjami z rówieśnikami?

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. (Mt 5,6)

◆ Jaki jesteś w pracy? Czy praca i zarobek jest najważniejszą sprawą, której oddajesz wszystkie swoje siły i czas? Jeżeli jesteś szefem — jaki jest twój stosunek do współpracowników? Czy jesteś sprawiedliwy w podziale pracy i dochodów? Czy w twoim miejscu pracy dbasz o dobrą atmosferę, o poprawne stosunki międzyludzkie? Czy nie stosujesz mobbingu wobec podwładnych? Czy zarobki przeznaczasz na konsumpcje czy też inwestujesz, aby dać nowe miejsca pracy? Czy uczciwie płacisz podatki? Czy bierzesz udział w nielegalnych operacjach finansowych i własnościowych? Czy dajesz i bierzesz łapówki?

◆ Jeżeli jesteś pracownikiem — czy pracujesz uczciwie? Czy rozwijasz się zawodowo, czy też poprzestajesz na tym, co wiesz „od zawsze”? Czy starasz się o utrzymanie dobrej atmosfery w miejscu pracy? Czy jesteś koleżeński?

◆ Czy kierujesz się w stosunkach z innymi sprawiedliwością, to znaczy, czy dajesz każdemu, co mu się słuszenie należy? Czy nie odbierasz ludziom dobrego imienia przez pomówienia, plotki, kłamstwa? Czy spotykając się z krzywdą człowieka — stajesz w jego obronie, czy też tchórzliwie wycofujesz się dla „świętego spokoju”? Czy świadomie głosisz twierdzenia, że pewne grupy ludzi (Żydzi itd...) są odpowiedzialne za całe zło na świecie?

◆ Czy narażasz życie innych i swoje, nie przestrzegając zasad kodeksu drogowego? Czy prowadziłeś po spożyciu alkoholu? Czy próbowałeś przekupić policjanta?

A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa. (Mt 5,28)

◆ Jaki jest twój stosunek do ludzi innej płci? Czy patrzysz na kobietę lub na mężczyznę, jak na obiekt pożądania seksualnego? Czy pozostajesz w trwałym związku pozamajążeńskim? Czy miałeś pozamajążeńskie „przygody”? Czy w samotności panujesz nad swoim ciałem?

◆ Czy poszukiwałeś materiałów pornograficznych? Czy dawałeś innym jakieś pornograficzne materiały? Czy gorszyłeś w ten sposób młodszych od siebie?

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. (Mt 5,7)

◆ Czy wspierasz instytucje zajmujące się organizowaniem pomocy dla najbardziej ubogich i opuszczonych np. Caritas, hospicja, misje? Czy dajesz z tego, co ci zbywa, czy umiesz odmówić sobie czegoś, aby podzielić się z bardziej potrzebującymi? Czy traktujesz z obojętnością ludzi rzeczywiście biednych, potrzebujących wsparcia?

◆ Czy nadużywałeś dobroci innych? Może wyludzałeś pieniądze, dary? Czy zastanawiałeś się nad tym, że inni są bardziej potrzebujący od ciebie?

◆ Czy jesteś gotowy przebaczać, tak jak wybacza nam nasz Ojciec? Czy chowasz urazy i jesteś mściwy? Czy dochodzisz swojego w sposób niesprawiedliwy? Czy modlisz się za nieprzyjaciół, za tych, którzy cię skrzywdzili?

WOBEC SIEBIE

Miłować bliźniego jak siebie samego. (Mk 12, 33)

◆ Aby kochać Boga i bliźniego trzeba być pogodnym ze sobą, trzeba kochać siebie.

◆ Czy umiesz dobrze i mądrze kochać siebie? Czy jesteś człowiekiem pogodnym ze sobą i ze swoim życiem? Czy ta zgoda pozwala ci być wobec siebie samego bardziej wymagającym, bardziej stanowczym, bardziej zdecydowanym? Czy jesteś zrzęda wiecznie niezadowolonym z siebie i z innych?

◆ Czy jesteś odpowiedzialny za swoje życie, za swoje zdrowie? Czy nie niszczysz życia przez uleganie nałogom: nadmiernie spożywany alkohol, nikotynizm, narkotyki? Czy jesteś posłuszny wskazaniom lekarza i bierzesz zapisane lekarstwa? A może przeciwnie — jedyną twoją troską jest zdrowie i męczysz siebie i całe otoczenie swoimi dolegliwościami i opowiadaniem o nich? Czy nie stosujesz homeopatii? Czy nie chodzisz do bioenergoterapeuty?

◆ Czy umiesz dobrze wykorzystywać swój czas? Czy jesteś pracowity? Czy cały wolny czas spędzasz przed telewizorem? Czy jesteś rozsądny w wydatkach, czy też lekkomyślnie rozrzutny?

◆ Czy wykorzystujesz talenty i uzdolnienia otrzymane od Boga? Może je lekkomyślnie i leniwie marnujesz?

Ojcze, dzięki Twemu światłu poznałem mój grzech, poznałem moją słabość. Poznałem, jak daleko od Ciebie, ja — syn marnotrawny — odszedłem. Daj mi teraz siłę, abym znalazł odwagę, by do Ciebie powrócić i wobec Ciebie, wobec Twojego Kościoła wyznać moje grzechy. Daj mi łaskę doskonałego żalu za moje grzechy, daj łaskę naprawienia wszystkich krzywd. Przez Mękę Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, a mojego Pana, udziel mi przebaczenia moich grzechów. Umocnij swoją Miłością moje postanowienie, aby żyć w pokoju z Tobą i wszystkimi moimi braćmi i siostrami, daj mi łaskę wewnętrznego pokoju. Bądź zawsze ze mną, Ojcze mojej nadziei.

SPRAWDŹ CO WIESZ O WIELKIM POŚCIE

Tym razem dla przypomnienia proponujemy krótki quiz na temat Wielkiego Postu.

- Wielki Post rozpoczyna się
  - pierwszą niedzielę Wielkiego Postu
  - w Środę Popielcową
  - w piątek przed pierwszą niedzielą Wielkiego Postu
  - w Wielką Środę
- W Środę Popielcową kapłan na znak pokuty:
  - posypuje głowy wiernych popiołem
  - zasłania krzyż
  - odprawia Drogę krzyżową
  - dokonuje prostracji (leżenia krzyżem przed ołtarzem)
- Ile czasu trwa Wielki Post?
  - 40 dni
  - 4 tygodnie
  - 4 niedziele
  - 8 tygodni
- Post ścisły obowiązuje
  - przez cały okres Wielkiego Postu
  - w każdy piątek roku
  - w każdy piątek Wielkiego Postu
  - w Środę Popielcową i Wielki Piątek
- Do zachowania postu ścisłego zobowiązani są:
  - wszyscy katolicy
  - osoby od 18 do 60 roku życia
  - osoby, które ukończyły 14 lat
  - nikt nie jest zobowiązany, post jest dobrowolny
- Istnieje wielkopostne nabożeństwo znane i odprawiane tylko w Polsce. Chodzi o:
  - drogę krzyżową
  - gorzkie żale
  - kazania pasyjne
  - adorację krzyża
- Ile stacji zawiera Droga krzyżowa?
  - 7
  - 14
  - 15
  - 17
- Kiedy kończy się okres Wielkiego Postu?
  - w Wielki Czwartek kiedy rozpoczyna się Msza Wieczerzy Pańskiej
  - w Wielki Piątek
  - w Wielką Sobotę wraz z poświęceniem pokarmów
  - w Niedzielę Zmartwychwstania
- Choć z Wielkim Postem kojarzy się kolor fioletowy, w jedną niedzielę Wielkiego Postu używa się ornatu koloru różowego. Która to niedziela?
  - pierwsza
  - trzecia
  - czwarta
  - ostatnia
- W Niedzielę Palmową kapłan używa ornatu koloru:
  - różowego
  - fioletowego
  - czarnego
  - czerwonego
- W Niedzielę Palmową wspominamy:
  - uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy na osiołku
  - Ostatnią Wieczerzę
  - przybycie Pana Jezusa do Galilei
  - wskreszenie Łazarza
- Najważniejsze dobre uczynki w Wielkim Poście to:
  - droga krzyżowa i gorzkie żale
  - post, modlitwa i jałmużna
  - rezygnacja ze słodyczy i alkoholu
  - indywidualne postanowienie wielkopostne
- Do Triduum Paschalnego nie należy:
  - Wielki Piątek
  - Wielki Czwartek
  - Wielka Sobota
  - Wielka Środa
- Co kapłan poświęca w czasie mszy św. w Wielką Sobotę?
  - ziemię i powietrze
  - pokarmy w koszyczkach
  - ogień i wodę
  - kościół i wiernych

Żyj w mocy Bożego Ducha

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

07 — 10 kwietnia 2019 r.

Niedziela 07 kwietnia 2019 r.

Godz. 7.00; 8.00; 9.30 (młodzież); 11.00 (dzieci); 12.30; 18.00 – msze święte z nauką rekolekcyjną

Poniedziałek, wtorek, środa 08 — 10.04.2019 r.

Godz. 9.00, 18.00 - Msza św. z kazaniem dla dorosłych.

15.00 – Nauka dla dzieci z klas IV - VII.

16.00 – Rozważanie dla młodzieży gimnazjalnej i klasy VIII.

17.00 – Nauka dla dzieci przedszkolnych i z klas 0 - III.

19.30 – Rozważanie dla młodzieży, również akademickiej i pracującej.

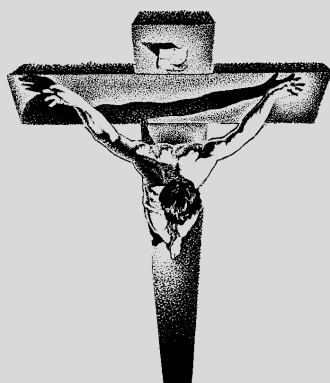
20.30 – Nabożeństwo różańcowe (niedziela, poniedziałek i wtorek)

21.00 – Apel Jasnogórski (niedziela, poniedziałek i wtorek).

Środa — okazja do spowiedzi św.

W godz.: 6.30 -7.30; 8.30 -10.00; 11.00 -19.30 - wg planu.

Rekolekcje dla młodzieży szkół średnich odbywają się głównie w szkołach. Alternatywą dla tej młodzieży są rekolekcje w poniedziałek, wtorek i środę o godz. 19.30 w kościele. Zapraszamy

**ZAPRASZAMY
NA NABOŻEŃSTWA PASYJNE
DROGA KRZYŻOWA**

PIĄTEK

GODZ. 17.00 — DZIECI

GODZ. 18.00 — DOROŚLI

GODZ. 19.30 — MŁODZIEŻ

GORZKIE ŻALE Z KAZANIEM PASYJNYM

NIEDZIELA GODZ. 17.00

ZAPRASZAMY NA DROGĘ KRZYŻOWĄ
ulicami NASZEGO OSIEDLA

W PIĄTEK 12 KWIETNIA o godz. 19.30.

PRZYNOSIMY ŚWIECE

Blisko Ewangelii

Łk 15, 11-32

Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada”. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastął ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnie. Pragnął on napęłnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzął go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem”. Lecz ojciec rzekł do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścien na rękę i sandały na nogi! Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”. I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego”. Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę”. Lecz on mu odpowiedział: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął, a odnalazł się”.

Sprawiedliwość? Co się tak naprawdę liczy?

Po pierwsze: Starszy brat miał rację - to było wielce niesprawiedliwe, że ojciec przyjął do domu marnotrawnego syna i jeszcze wyprawił huczną ucztę z powodu jego powrotu. Dlaczego więc ojciec tak postąpił? Czy nie miał poczucia sprawiedliwości? Dla ojca ważniejszym od sprawiedliwości był jego syn. Najpierw i przede wszystkim trzeba ratować człowieka, a sprawiedliwość jest potrzebna o tyle, o ile w tym pomaga.

Druga sprawa: Najważniejszym przesłaniem przypowieści o Synu Marnotrawnym nie jest tylko Boże miłosierdzie. W tej przypowieści chodzi nade wszystko o pytanie o jakość naszego (mojego) bycia z Bogiem. Gdyby starszy syn był z ojcem z czystej miłości, wówczas nie robiłby ojcu wymówek w stylu: „Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi”.

Na pewno lepiej jest być z Bogiem w taki sposób, niż być „synem marnotrawnym”, ale bycie z Bogiem nie z czystej miłości, lecz „z przyzwoitości” lub innych pobudek (wyrachowania, lęku itd.), tak naprawdę niewiele daje człowiekowi - stawia go ciągle w bardzo dużej duchowej odległości od Boga. Nie wystarczy być poprawnym, aby żyć w Niebie. Trzeba umieć kochać.

ks. Michał

Jezus mówi do dzieci

Jezus opowiedział słuchającym ludziom taką przypowieść. Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich poprosił go o swoją część majątku, a kiedy ją dostał wyjechał w dalekie strony.

CZAS NA BIBLIĘ

W ramach postanowień wielkopostnych zachęcam do codziennego przeczytania jednego rozdziału Nowego Testamentu. Ponieważ całość jest większa niż 40 dni, proponuję np. Ewangelię św. Mateusza, która ma 28 rozdziałów i Listy Powszechne czyli: List św. Jakuba, 1 i 2 List św. Piotra, List św. Judy oraz 3 Listy św. Jana. Listy te nie są długie, czyli wystarczy nam 7 dni. Albo Ewangelię św. Łukasza 24 rozdziały i Listy Powszechne lub Ewangelię św. Marka i św. Jana oraz Listy Powszechne. Listy Powszechne zostały napisane do całego Kościoła. Podczas czytania w czasie Liturgii Słowa słuchamy tylko fragmentów, a warto je poznać w całości. Mimo, że od ich napisania minęło XX stulecie są ciągle aktualne. Oczywiście nic nie stoi na przeszkodzie, by przeczytać cały Nowy Testament do końca roku, codziennie po jednym rozdziale.

Biblia nie jest zwykłą książką, którą czyta się „od deski do deski”. Przez Pismo św. mówi sam Bóg. Tymi samymi słowami od wielu wieków mówi do ludzi. Nie zapominajmy, że zawsze znajdziemy w niej coś aktualnego, odkrywczego, nowego dla nas. Czytajmy powoli, jeśli to możliwe na głos lub półgłosem. Wtedy treść lepiej do nas dociera. Jednak zanim zaczniemy czytać musimy spełnić kilka warunków.

Własny egzemplarz

Warto byśmy mieli własny egzemplarz Pisma św. W księgarniach jest duży wybór. Obecnie najpopularniejsze są: Biblia Paulistów i Tysiąclatka. Szczególnie zwróćmy uwagę na komentarze – wybierzmy takie wydanie, w którym są one napisane w sposób dla nas jasny i przejrzysty. Kupmy egzemplarz, który zwyczajnie nam się podoba, byśmy z chęcią po niego sięgali. Zróćmy uwagę na czcionkę, ilustracje czy paginatory.

Czas

Zaplanujmy czas, kiedy będziemy czytali Pismo Święte. „Umówmy się z Biblią” na stałą porę każdego dnia. Żeby czytanie było owocne należy codziennie wygospodarować 15-20 minut — w samotności, ciszy, skupieniu. Niekoniecznie w domu. Może to być zaciszna ławka w parku, kościół czy brzeg morza. Dostosuj-

my do możliwości wynikających z naszego stanu życia i obowiązków. Ale zbyt łatwo się nie usprawiedliwiamy brakiem czasu. Zaczynamy czytać i kończymy znakiem krzyża świętego, bo jak przypomina ks. Chrostowski: „chrześcijańska lektura Pisma Świętego od początku do końca jest Chrystologiczna”. Czytajmy codziennie, choćby krótko. Ważne, by to był czas, tylko dla Ciebie, by nic i nikt Cię nie rozpraszał.

Nie musimy wszystkiego zrozumieć

Nastawmy się, że nie wszystko zrozumiemy. Od napisania Nowego Testamentu minęło 2000 lat, Starego jeszcze więcej. Inne były obyczaje, inny język (a tłumaczenie nigdy nie odda intencji autora), inna kultura. Coś, co kiedyś w starożytnej Palestynie było oczywiste,

nie zawsze jest takie dla nas. O trudnościach związanych z tłumaczeniem Biblii pisałam jakiś czas temu. Część wyjaśnień poszukajmy w internecie. Może być tak, że fragment tekstu pozostanie niezrozumiały. Nie przestawajmy jednak czytać. Może z całego urywku choć jedno, dwa słowa dadzą nam do myślenia? Czasem dopiero po przeczytaniu danego akapitu po raz kolejny nagle coś odkrywamy. Jeśli coś bardzo nas nurtuje, spytajmy księ-

dzia. Wielu biblistów odpowiada na pytania w internecie. Na stronie <http://biblista.pl/> możemy zadać swoje pytanie w dziale „pytania do Biblii”, a jednocześnie przejrzeć poprzednie zagadnienia.

Nie tylko czytaj

Czytanie to początek. Dobrze jest, by prowadziło nas ono do rozważania tego, co przeczytaliśmy. Nie chodzi przecież tylko o to, abyśmy czytali Biblię jak każdą inną książkę. Chodzi o to, żeby z perspektywy danego tekstu zobaczyć nasze myśli, pragnienia, zachowania, reakcje. Słowo Boże będzie konfrontowało Cię z życiem. Raz poczujemy pociechę albo umocnienie, innym razem wyrzuty sumienia. Czasem niczego nie doświadczymy, ale i tak słowo Boże będzie działać. Ono ma moc przemiany nas, nawet jeśli tego nie czujemy.

Działajmy

Spróbujmy wcielić Słowo Boże w życie. Czytasz fragment o przebaczeniu? Pomyśl, jak Bóg jest dla mnie dobry, a wobec kogo Ty żywisz urazę? Czytasz przypowieść o uzdrowieniu? Pomyśl, kogo chorego mógłby-

śmy odwiedzić? Czytasz o Maryi: pomódl się do Niej i zadzwoń do swojej mamy lub kogoś bliskiego, do którego dawno nie dzwoniłeś z dobrym słowem.

JAK CZYTAĆ ROZWAŻAĆ

Na czas lub po fragmencie

Możemy czytać Pismo Święte przez z góry określony czas (dajemy sobie np 20 minut i czytamy tak długo aż miną) lub po jednym rozdziale danej księgi. W internecie możemy znaleźć programy czytania Biblii – roczny (3 rozdziały ST i 1 rozdział NT), dwuletni, trzyletni (codziennie jeden rozdział). Plusem tej metody jest motywacja do systematyczności.

Jeśli dotąd nie czytaliśmy Biblii, zacznijmy od Ewangelii. Na początek proponuję Ewangelię według św. Marka. Jest najkrótsza i napisana najprostszym językiem. Marek spisał ją, słuchając nauk św. Piotra. Czytając możemy sobie wyobrazić, że Apostoł mówi do nas o tym, czego był świadkiem.

Czytania z dnia

Ta metoda pozwala być na bieżąco z liturgią Kościoła. Każdego dnia podczas mszy św. na całym świecie (poza wyjątkami) czytane są te same teksty. Możemy je znaleźć w różnych drukowanych publikacjach lub w internecie. W ten sposób czytamy danego dnia dokładnie te same fragmenty Pisma Świętego, co miliony katolików. Polecam książkę – kalendarz Ewangelie 2019 „Droga, Prawda i Życie”.

Aplikacje

Możemy znaleźć wiele bezpłatnych aplikacji na telefon. Moją ulubioną apką jest „Pismo Święte”. Mam tutaj dostęp do: czytań z danego dnia, całą Biblię, brewiarz i krótki modlitewnik. Ale możemy wybrać inną aplikację, których jest kilka w Google Play.

Na pamięć

Każdego dnia po przeczytaniu danego fragmentu możemy wybrać jedno zdanie, które będziemy „nosili” ze sobą. Chodzi o to, byśmy je zapamiętali i w ciągu dnia o nim myśleli, do niego wracali, z jego perspektywy patrzyli na codzienne wydarzenia. Niektórzy polecają zapisać je na kartce i mieć w kieszeni.

Tematycznie

Możemy czytać Biblię pod danym kątem – np. zwracamy uwagę, jak Jezus odnosi się do ludzi; albo patrzymy, jak dany fragment mówi o miłości Boga do nas; albo zwracamy uwagę, co Biblia mówi o relacjach z innymi.

Z wyobraźnią

Św. Ignacy Loyola uczył, by wyobrażać sobie daną scenę biblijną. Chodzi o to, by przenieść się w opisywane wydarzenia w taki sposób, by nie być zewnętrznym obserwatorem, ale stać się ich uczestnikiem, by „postawić siebie” w danej scenie. I obserwować, co się dzieje. Patrzyć na osoby, ich gesty, postawy, słuchać słów.

Lectio divina

To metoda o długiej tradycji w Kościele. Modlitwa „Słowem Bożym”. Składa się z czterech części:

1.lectio (lektura, czytanie): najpierw kilka razy przeczytajmy tekst, powoli, nie spieszymy się, nawet jeśli znamy ten fragment i wiemy, co będzie dalej;

2.meditatio (medytacja): zastanówmy się, co ten fragment mówi o naszym życiu;

3.oratio (modlitwa): pomódlmy się swoimi słowami do Boga w kontekście tego, co rozważyliśmy w lectio i meditatio;

4.contemplatio (kontemplacja): a teraz już nic nie mówmy do Boga, ani nie rozważajmy; bądźmy przed Bogiem, słuchajmy Go. Tak, jak potrafimy najlepiej, niczym na adoracji Najświętszego Sakramentu..

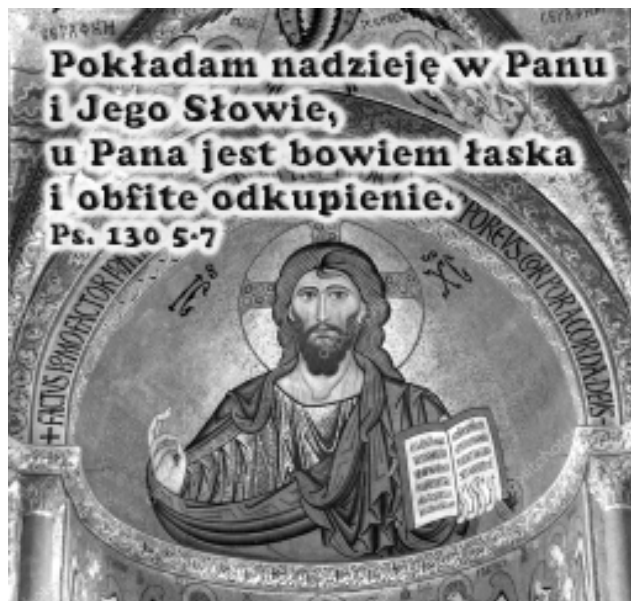
Rozważania do niedzielnych Ewangelii znajdziemy w internecie m.in [http://bibli-](http://bibli-sta.pl/)

[sta.pl/](http://bibli-sta.pl/) lub np. w poszczególnych książkach z cyklu „Rozważaj i głoś Ewangelię”.

Jeszcze jedna uwaga ks.prof. Waldemara Chrostowskiego wybitnego biblisty: „*Biblia, tak jak wiara czy miłość, nie jest po to, żeby ją rozumieć. Na jej lekturę przykładamy kalkę własnej tożsamości. Dlatego ten sam fragment inaczej odczytują ludzie młodzi, inaczej osoby z dużym doświadczeniem życiowym, inaczej kobiety, mężczyźni, osoby cierpiące, chore, znajdujące się u schyłku życia...Biblia wyrosła z pamięci o obecności i działaniu Boga w historii i kształtuje pamięć tych, którzy ją czytają i objaśniają. Kiedy się w nią wczytujemy, „prześląka” do naszego wnętrza, zaczynamy myśleć biblijnie, mieć mentalność biblijną, ponieważ spotkanie ze Słowem Bożym jest również pracą charakterem.*”

Maryla

Obszerne wykłady ks. prof. W. Chrostowskiego na temat Biblii znajdziemy w internecie. Możemy ich posłuchać nie tylko w komputerze, czy TV z dostępem do Wi-Fi, ale i w smarfonie na **You Tube** wpisując w wyszukiwarce - **ks. W. Chrostowski**. Dla tych, którzy wolą poczytać na stronie <http://wch-biblijne.pl/> zamieszczono te wykłady w formie .pdf do poczytania na tablecie lub do wydrukowania.

Duchowa adopcja

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego przypadającą 25 marca, Kościół przeżywa Dzień Świętości Życia. To dobra okazja, by zatroszczyć się o życie najbardziej bezbronnych dzieci; poczętych, ale jeszcze nienarodzonych, którym grozi śmierć. W intencji dziecka zagrożonego aborcją można podjąć się modlitwy zwanej Duchową Adopcją.

Czym jest Duchowa Adopcja?

Pełna nazwa tego aktu brzmi: „Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą”. Nie jest to zatem prawna adopcja dziecka po urodzeniu. To modlitwa wstawiennicza w intencji życia, które poczęło się w łonie matki, a jednak nie zostało przez nią przyjęte. Modlitwa ta ma na celu ocalenie życia zagrożonego aborcją.

Istota Duchowej Adopcji wynika z osobistego modlitewnego i uczynkowego wstawiennictwa do Jezusa Chrystusa. – To maleństwo jest niechciane, niekochane, nieoczekiwane i skazane na śmierć przez własnych rodziców. Osoby, które podejmują taką modlitwę, pomagają rodzicom w przyjęciu dzieciątka.

Sekret skuteczności ślubów tkwi w bezinteresowności. Osoba, która się ich podejmuje nie pozna za życia ani objętego modlitwą dziecka, ani jego rodziców.

Jak zacząć?

Zobowiązanie to obejmuje okres dziewięciu miesięcy. **Polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej – radosnej, bolesnej, chwalebnej lub światła (Ojcze nasz i 10 Zdrowaś Maryjo) oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców.** Do modlitw można też dołączyć dowolnie wybrane postanowienia (np. częsta spowiedź i komunie święta, adoracja Najświętszego Sakramentu, czytanie Pisma Świętego), nie jest to jednak obowiązkowe. Duchowej Adopcji może podjąć się każdy. Wskazane jest, by przyrzeczenia były przeprowadzane uroczysto, chociaż można je złożyć także prywatnie. By złożyć ślubowanie w sposób prywatny, wystarczy odczytać formułę przyrzeczenia, najlepiej w kościele, przed krzyżem lub obrazem. Od tego momentu

przez kolejnych dziewięć miesięcy należy odmawiać wskazane modlitwy w intencji dziecka i rodziców. Najlepiej pierwszego dnia zapisać datę rozpoczęcia i zakończenia modlitwy.

Jeśli zapomniano się o modlitwie przez kilka dni, adopcję o ten czas należy przedłużyć. Jeśli nie odmawialiśmy modlitw przez czas dłuższy (np. tydzień) - konieczne jest ponowienie duchowej adopcji.

W powyższy sposób można adoptować tylko jedno dziecko każdorazowo. Nie wiemy kim jest adoptowane przez nas dziecko, choć w Niebie z pewnością je poznamy. Bóg „wybiera” dziecko mając z pewnością na uwadze to, ile modlitwy potrzebne jest konkretnemu dziecku i nasze - w tym względzie - możliwości i chęci. Po zdecydowaniu się na duchową adopcję, proponujemy złożyć uroczyste przyrzeczenie w naszym kościele 25 III w czasie wieczornej mszy św.

Mamy chrześcijański obowiązek bronić każdego ludzkiego życia, a zwłaszcza poczętych dzieci, które same bronić się nie mogą.

ks. Michał

Formuła przyrzeczenia

Najświętsza Panno, Bogarodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci, wiedziony(a) pragnieniem niesienia pomocy w obronie nienarodzonych, (ja, ...) postanawiam mocno i przyrzekam, że od dnia .....biorę w duchową adopcję jedno dziecko, którego imię Bogu jest wiadome, aby przez 9 miesięcy każdego dnia modlić się o uratowanie jego życia oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu.

Postanawiam:

- odmówić codzienną modlitwę w intencji nienarodzonego
- codziennie odmówić jedną tajemnicę różańca
- przyjąć nadto (nieobowiązkowo) postanowienia

Zaadoptuj duchowo dziecko poczęte.

Obowiązki z tego wynikające

nie zajmą Tobie więcej niż 10 minut dziennie.

Zostań obrońcą życia, działaj z mocą Bożego Ducha

Modlitwa codzienna

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nie narodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

Domek na Skale

DROGIE DZIECI !

Witajcie Kochani w marcu! Rozpoczął się miesiąc, który niesie ze sobą szczególny okres dla życia Kościoła. W Wielkim Poście jesteśmy zaproszeni do wyjątkowej modlitwy, czyli towarzyszenia Jezusowi w drodze krzyżowej. Post polega nie tylko na wyrzeczeniu się pokarmów np. słodczy, ale też telewizora, gier komputerowych, zabaw z użyciem tabletów, telefonów itp. Powinniśmy pamiętać też o jałmużnie. Zrezygnujmy z kupienia czegoś, co lubimy np. czekolady czy jakichś drobiazgów i wrzucmy pieniądze, które były na to przeznaczone do skarbonki wielkopostej. W Wielką Sobotę zanosimy skarbonkę do kościoła, a nasze złotówki zostaną przeznaczone dla potrzebujących i ubogich w tym również innych dzieci.

Zapraszamy Was na nabożeństwa pasyjne :

- ✦ Droge Krzyżową w piątek o godzinie 17
- ✦ Gorzkie Żale w niedzielę o godzinie 17.

ZADANIE 1

Środa Popielcowa jest pierwszym dniem Wielkiego Postu, którego zakończeniem jest Wielkanoc. Przypomina nam ona o tym, że powstaliśmy z prochu i w proch obrócilibyśmy się ponownie na zawsze, gdyby Pan Jezus nie oddał swego życia za nasze grzechy. Uzupełnij zdania związane z tym dniem.

Środa Popielcowa to popularnie — —

— — — — —. Popiół przypomina

nam o grzechu — — — — —

— — — — — i sakramencie — — — — —

—. W tym dniu — — — — — posy-
puje nam głowy popiołem.

Wypowiada przy tym słowa „prochem jesteś i w —

— — — — — się obrócisz”. Rozpoczyna

się — — dni Wielkiego Postu. Niedzie-

le nie są wliczane do tego okresu.

W Wielkim Poście kapłani sprawują

liturgię w szatach koloru — — — — —

— — — — —. Zakończeniem Wiel-

kiego Postu jest niedziela — — — — —

— — — — —.

ZADANIE 2

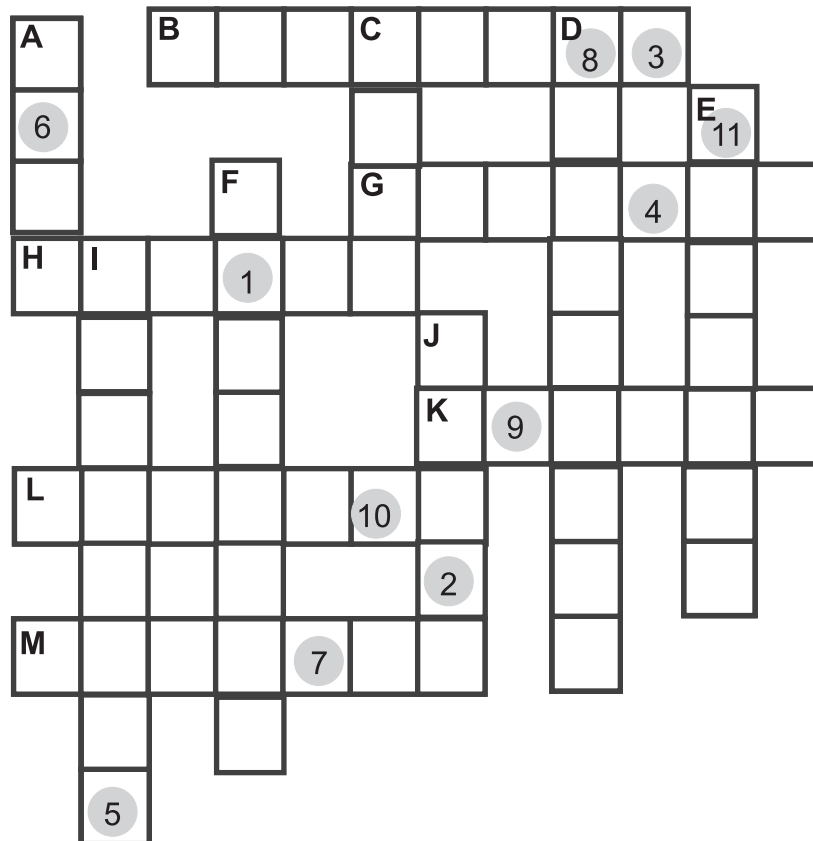
Rozwiąż krzyżówkę i odczytaj hasło.

PIONOWO

- A. Olbrzymi kamień.
- C. Eucharystia to inaczej: .....święta.
- D. Miejsce, gdzie złodzieje odbywają karę pozbawienia wolności.
- E. Naczynie, z którego w czasie Ostatniej Wieczerzy uczniowie pili wino przemienione w Krew Pańską.
- F. Osoba odbywająca służbę w wojsku
- I. Imię przestępcy, którego Piłat postawił obok Jezusa.
- J. Eleganckie ubranie króla.

POZIOMO

- B. Inaczej nieprawda.
- G. Fotografia.
- H. Metalowe „ubranie” rycerza.
- K. Nasza planeta.
- L. Kraina w Ziemi Świętej, z której pochodził Pan Jezus.
- M. Wręczana na zakończenie roku szkolnego wzorowym uczniom.

--	--	--

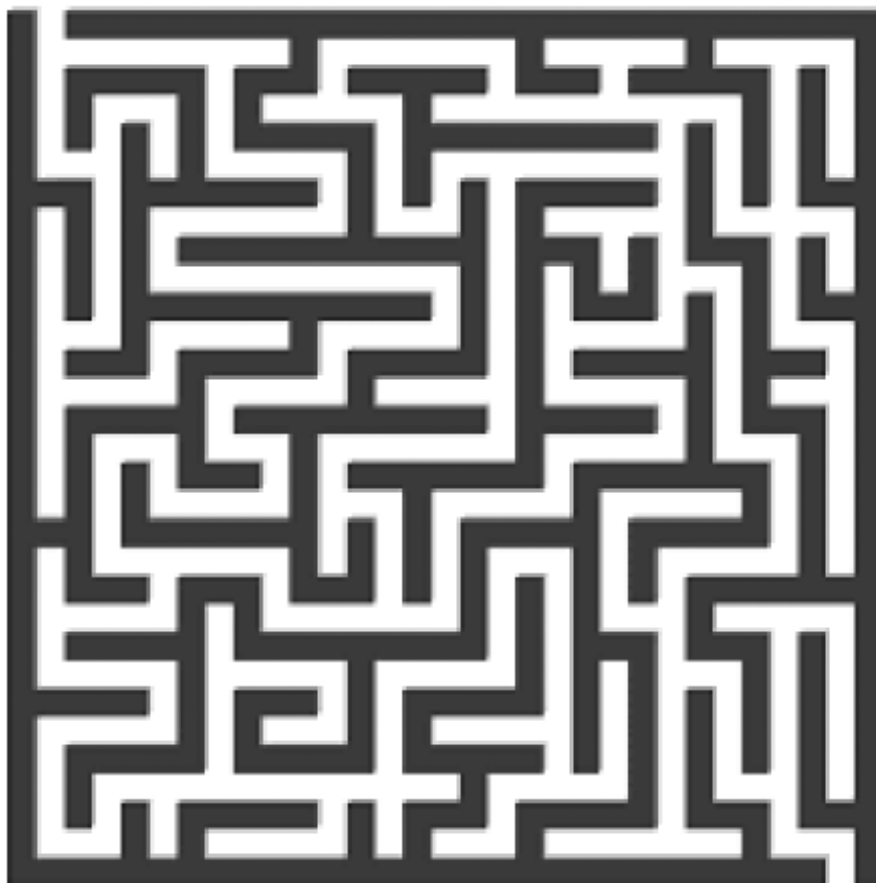
1 2 3

--	--	--	--	--	--	--	--

4 5 6 7 8 9 10 11

ZADANIE 3

Zaprowadź syna marnotrawnego do ojca.

ZADANIE 4

Rozwiąż zagadki.

Ten syn z przypowieści
ojca pozostawił
i z połową majątku
w drogę się wyprawił
Łk. 15, 11-32

Gdzie Dwunastu z Jezusem
Paschę spożywało,
gdzie pierwszy raz chleb Ciałem,
wino Krwią się stało?

Jak się ta miła Bogu
ofiara nazywa,
dana kosztem wyrzeczeń,
nie z tego co zbywa?
Łk 21, 14

Gdzie Pana ofiarowano,
gdzie potem nauczał
i skąd raz z oburzeniem
kupców powyrzucał.
Mk 11, 15-19

ZADANIE 5

Pokoloruj i podpisz obrazek. Która to stacja drogi krzyżowej?

POWIEW POEZJI

POPIELEC

Z prochu powstałeś
i w proch się obrócisz,
słyszę słowa Kapłana

Dziwne przenika mnie uczucie,
lekką pochylam głowę.

Drobina popiołu na czole,
wprawia mnie w zadumę,
to symbol życia i śmierci,

Czy kiedyś to zrozumieć?

WIOSNA

Na wierzbowych gałązkach
białe kotki siedzą,
to znak, że już wiosna.
A ci co nie wierzą,
niech spojrzą do góry,
klucz żurawi leci,
poprzez białe chmury,
słońce mocniej świeci.
Wiatr gwizdże wesoło,
wpada między drzewa,
wiosnę czuć wokoło,
ptak radośnie śpiewa.
Urwę parę witek,
włożę do wazonu,
z wiosennym rozkwitem,
niech zapachnie w domu.

Elżbieta Nowak

POST

(czytaj Ewangelię wg św. Łukasza 4.1 - 13)
Co to jest post – pyta Jasiu tatusia,
a tatuś przeważnie zdrowe myślenie
na dziecku wymusza.

– A o jaki post ci synku chodzi?
– Tato, nie wiem, pani kazała
w domu przeczytać o poście.

I tu Jaś załamał ręce – litości!
Na ten gest tato nie mógł inaczej,
tylko klarować synkowi zaczął,
bowiem wiedział – niewiedza się pomści.
Jedno znaczenie tego wyrazu, to
elektroniczny list – jakaś treść w internecie.
Ale pierwszym pojęciem, przed internetem,
słowo „post” było odnowy priorytetem.

Bo widzisz – w czasie, kiedy Jezus żył na Ziemi
razem z ludźmi, kiedy misję swą wypełniał,
i wołą Boga było, by właśnie On czynami swymi
świat grzeszny odkupił, wtedy cisza i pustelnia

Była mu potrzebna. Udał się więc Jezus,
jak podaje Łukasz – niczym pustelnik;
bez spiwora i kanapek, bez żadnego sprzętu,
by przemyśleć dalsze losy. I szedł całkiem bosy.

– Ależ On był dzielny! – nie wytrzymał Jasio.
I wsłuchany w taty słowa, już tak sobie postanowił:
Ja też przecież mogę, nawet muszę w bliskim czasie
stać się lepszym. Niech postanowieniem moim

Będzie – zerwać z cukierkami i ze złymi kolegami.
Tato dalej opowiastkę synowi wyklada,
jak to diabeł na pustyni chciał zmusić Jezusa,
by mu właśnie pokłon oddał i zgrzeszył jak Adam.

Trwało to kuszenie przez czterdzieści dni i nocy,
pisali już wcześniej i o tym prorocy.
Jezus będąc w Duchu Świętym – czarną moc odrzuca,
jako Boga Syn i Człowiek – ile pary w płucach.
I ten okres dni czterdziestu – trzeba czcić z pokorą.
Każdy prawy człowiek synku, powinien być skory.

Maria Szafran

MIŁOŚĆ CHRYSZTUSOWA

Gdzie jest większa miłość nad Twoją mój Jezu
Że tak bardzo ukochałeś człowieka
Pragnąłeś zbawienia każdej ludzkiej duszy
Bo Bóg na każdego z nas czeka

Oddając mu okup swe życie i ciało
Poniosłeś ból wielki za tych co Cię odrzucili
A na drzewie krzyża ręce nogi przybili

Rozpostarłeś swe ręce na krzyżu i powiedziałeś:
„To za was swe życie Bogu oddaje
Miłość moja jest wielka i silna
Która nigdy nie ustaje”

Ofiarują ja za was przez okrutne cierpienia
Wszystko się ziściło w tajemnicy zbawienia
O Jezu nasz panie za tve ciężkie męki
O nasz Zbawicielu składamy ci dzięki.

Bogusława Jackiewicz

KTÓRYŚ ZA NAS

Któryś za nas lęk męki przeżywał w Ogrójcu
Oddając swe życie Bogu, swemu Ojcu,
Któryś za nas różgami był ubiczowany,
O Jezu, mój Jezu, zmiłuj się nad nami.

Któryś cierniem ostrym był koronowany,
Lżony przez żołdaków, strasznie poniżany,
Przed namiestnika Piłata jak zbrodniarz ciągnany,
O Jezu, mój Jezu, zmiłuj się nad nami.

Któryś za nas przed sądy niesłusznie podany,
Bity, wyszydzany i policzkowany,
Któryś w końcu na śmierć na krzyżu okrutną skazany,
O Jezu, mój Jezu, zmiłuj się nad nami.

Któryś ciężki krzyż dźwigać był przymuszany,
Gdyś upadał na drodze i był popychany,
Któryś dzielnie znosił swój ból, ciężkie rany,
O Jezu, mój Jezu, zmiłuj się nad nami.

Któryś z szat odarty, na hańbę wydany,
Na koniec do krzyża gwoźdźmi przykuwany,
Któryś jeszcze po śmierci włócznią przeorany,
O Jezu, mój Jezu, zmiłuj się nad nami.

Któryś to dla mego i twego zbawienia
Przeżywał katusze i ból poniżenia,
Poniósł śmierć, abyśmy zostali do Nieba wybrani,
O Jezu, mój Jezu, zmiłuj się nad nami!

JAK NIEWINNY BARANEK

Jak niewinny Baranek, czysty i bez skazy
Na śmierć skazany krzyżową, by zmyć nasze grzechy,
Oddałeś się bez reszty w ręce Ojca w Niebie,
Nie szczędząc swoich cierpień, dla mnie i dla ciebie;

Jak zrozumieć Miłość tak wielką, bez końca,
Co płonie jak ogień, jest nieustająca,
Czym ja zasłużyłem sobie, człowiek grzeszny, marny,
Że oddałeś swe życie, jak żertwę ofiarną.

Boże, bądź miłościw, dla człeka grzesznego,
Wspieraj i błogosław dziś i dnia każdego,
Abym wdzięcznym sercem wystawiał Cię Panie,
I zasłużył na Niebo i z Tobą spotkanie.

Teresa Zajewska

OD MIĘSOPUSTU DO ŚLEDZIKA

Ostatnie dni zabawy,
bez obawy,
koniec karnawału.

Muzyka umilkła,
tańcom, hulańcom basta.
Tłuste obżarstwo
zamień na śledzika.

W środę posyp głowę popiołem
i idź przez drogę wielkopostną,
czyń pokutę.

Czas zadumy właśnie mamy,
i się w niego zagłębiaamy.

Myśli nasze kierujemy
ku Miłosiernemu Panu.
Obiecujemy słowem poprawę
A czynem
czyż nie zdajemy rany?

Czterdzieści dni wielkiego postu
oczyszczaniu służy.
Porzuć grzeszny balast – tak po prostu
już – nie czekaj dłużej.

Janina Smorağ

PRZEMYŚLENIE

Znów dostałem szansę w Środę Popielcową
by naprawić w życiu to co było złe
pójść za Tobą Panie tą drogą krzyżową
i nad swym działaniem zastanowić się.

Życie nie jest łatwe ciągle zbaczam z drogi
jak syn marnotrawny idę w siną dal
Ty cierpliwie czekasz kiedy się poparzę
i bez Twojej pomocy nie dam rady sam.

Pędzę nie wiem za czym, niszcę innych ludzi
spycham ze swej drogi tych życzliwych mi
oni wciąż próbują me sumienie zbudzi
ale ich nie słucham, po co rady mi?

Jeszcze nie umieram, jeszcze czasu wiele
do starości minie dużo różnych dni
chcę się jeszcze bawić żyć sobie na luzie
bo wszystko co dobre należy się mi.

Gdybym wtedy wiedział, że trwonię i kłamię
oszukuję bliskich, tracę ważny czas
że moje sumienie przykryte grzechami
może bym pomyślał jeszcze jeden raz.

Wyciągasz ramiona aby mnie przytulić
abym mógł wypłakać troski trudnych dni
i kolejną szansę aby stać się lepszym
po raz nie wiem który, znowu dajesz mi.

Dzisiaj moje życie trochę się zmieniło
umarł mój rówieśnik, pogrzeb wkrótce ma
a dziś jest POPIELEĆ, co by ze mną było
gdybym w tamtej trumnie teraz leżał ja?

Wala Galimowska

Z przykrością zawiadamiamy,
że nasza długoletnia współpracowniczka
Elżbieta Ciszewska-Wlizła
odeszła do Pana.
RiP

Gdańskie przedproża

Gdańszczanie zdobiąc swe kamienice ostrzegali przed pychą, zachęcali do czynów miłosierdzia, czy wychwalali Maryję. Ślady ich fascynacji biblijnymi historiami odkrywamy podczas dzisiejszego spaceru.

Pokora i zaufanie

Pracuję jako przewodnik od dziesięciu lat. W sezonie letnim codziennie przechodzę ulicą Świętego Ducha. W tym roku w grupie niemieckich turystów znalazł się miłośnik fotografowania detali. Zrobił zdjęcie płycie na przedprożu kamienicy nr 121. Tyle razy tam przechodziłam, a jednak nigdy nie zwróciłam na nią uwagi! A jest to naprawdę wyjątkowe przedproże. Płaskorzeźba na balustradzie

ukazuje nagiego mężczyznę, który leży uwiązany łańcuchem do pnia drzewa. Wokół niego pasą się zwierzęta. Na drugim planie widzimy mury miasta oraz grupę ludzi zgromadzonych przed miejską bramą. Nietypowa scena ukazuje historię króla Nabuchodonozora, którą

przeczytać można w Księdze Daniela. Nabuchodonozor był władcą starożytnej Babilonii. Za jego czasów miasto Babilon zostało rozbudowane i stało się potężną twierdzą. Król uniósł się pychą i przypisywał sobie, a nie Bogu wszelkie zasługi. Władca miał prorocze sny, które tłumaczył mu prorok Daniel. Choć zapowiadały karę, nie wpłynęły na dumę króla. Sądny dzień nadszedł - Nabuchodonozor został wygnany poza bramy Babilonu. Płaskorzeźba odzwierciedla opis biblijny: „*Wypędzono go spośród ludzi, żywił się trawą jak woły, a rosa z nieba zwilżała go. Włosy jego urosły niby pióra orła, paznokcie zaś jego jak pazury ptaka*” (Ks. Dn 4,30). Ścięte drzewo oznaczało upadek królestwa Nabuchodonozora, natomiast pozostawiony pień wskazywał, że ma on szansę się nawrócić. Tak też faktycznie się stało – król uznał panowanie Boga nad światem dzięki czemu odzyskał władzę nad Babilonią. Druga płaskorzeźba

zdobiąca balustradę przedproża ukazuje proroka Daniela w jaskini lwów. Daniel na tym wyobrażeniu jest nieproporcjonalnie duży, wokół niego krążą lwy. Z lewej strony z góry do jaskini zagląda grupa mężczyzn. Jest wśród nich także perski król Dariusz, który zgodnie z prawem musiał skazać Daniela na pożarcie, ponieważ ten oddawał cześć Bogu, a nie królowi. Dariusz jednak ufał, że Bóg ocali proroka i tak też się stało. Obie płyty pochodzą z drugiej połowy XVIII wieku.

W krainie snów

Idąc szlakiem przedstawiającym wizję biblijne przenieśmy się na ulicę Mariacką. Kamienica nr 19 ozdobiona jest przedprożem

z balustradą ukazującą scenę snu Jakuba. Płyta pochodząca z końca XVIII wieku jest pęknięta, ma ubytki. Mimo to można na niej zobaczyć śpiącego pod drzewem mężczyznę, a obok drabinę, na którą wspina się jeden anioł, a drugi z niej schodzi. Scena obrazuje fragment Księgi Rodzaju, który opisuje sen Jakuba, w którym Bóg nadał mu i jego potomstwu ziemię, na której spał. Drabinę Jakubową można interpretować jako drogę człowieka do Boga, który wielokrotnie upada, mimo chęci dostania się do nieba. Spacer kontynuujemy idąc w stronę kościoła Mariackiego. Po lewej stronie (ul. Mariacka nr 2) zobaczymy balustradę z 1771 roku ze sceną Miłosiernego Samarytanina. Na koniec zatrzymajmy się przy najmniejszej i najstarszej kamieniczce, w której mieści się Hotel Gotyk. Wejście zdobią dwie zrekonstruowane w 1967 roku na podstawie piętnastowiecznych płyty. Z lewej strony zobaczymy Archaniola Gabriela, a z prawej Najświętszą Marię Pannę – razem ukazują nam scenę Zwiastowania.

Warto wejść na schodki, by zobaczyć co kryje się po drugiej stronie płyt. Tam ujrzymy scenę Męczeństwa św. Sebastiana, a z prawej Adama i kuszoną przez węża Ewę.

Marta Szagzdowicz
artykuł ukazał się w piśmie „Pomerania”

Wstrzemięźliwość czy post?

(Terminy często błędnie używane)

Kogo obowiązuje post? Kogo obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych?

IV Przykazanie kościelne mówi nam: „**Zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach**”. Natomiast Pismo św. i Kodeks Prawa Kanonicznego „*Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zglądzone, aby nadeszły od Pana dni ochłody, aby też posłał wam zapowiedzianego Mesjasza, Jezusa, którego niebo musi zatrzymać aż do czasu odnowienia wszystkich rzeczy*” (Dz. 3,19-21). „*Wszyscy wierni, każdy na swój sposób, na podstawie prawa Bożego zobowiązani są czynić pokutę. Żeby jednak - przez wspólne zachowanie pokuty - złączyli się między sobą, zostają nakazane dni pokuty, podczas których wierni powinni przeznaczać więcej czasu na modlitwę, wykonywać uczynki pobożności i miłości, podejmować akty umartwienia przez wierniejsze wypełnianie własnych obowiązków, zwłaszcza zaś zachowywać post i wstrzemięźliwość*” (kan. 1249 KPK). Dniami pokuty w Kościele powszechnym są poszczególne piątki całego roku i czas Wielkiego Postu (kan. 1250 KPK).

A. Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych a post ścisły

1. Wierni, którzy ukończyli 14 rok życia, są zobowiązani do zachowania w ciągu całego życia WSTRZEMIĘZLIWOŚCI od pokarmów mięsnych w następujące dni:

- a) we wszystkie piątki całego roku,
- b) w Środę Popielcową.

Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych NIE OBOWIĄZUJE, jeżeli zgodnie z przepisami liturgicznymi:

- w piątek przypada liturgiczna uroczystość,
- trwa Oktawa tzw. „wielka” („mocna”) czyli wielkanocna (nie dotyczy to oktawy „małej” - oktawy Bożego Narodzenia i oktawy Bożego Ciała),

— miejscowy biskup kierując się dobrem duchowym wiernych ogłosił tzw. dyspensę na terenie swojej diecezji,

— ks. proboszcz ze słusznych racji duszpasterskich może ją „dać” w konkretnym przypadku na terenie swojej parafii;

2. Wierni, którzy ukończyli 18 rok życia, aż do rozpoczęcia 60 roku życia, oprócz wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych są zobowiązani do zachowania POSTU ŚCISŁEGO w następujące dni:

- a) w Środę Popielcową,
- b) w Wielki Piątek.

Post ścisły pozwala na jednorazowy posiłek do syta oraz na dwa skromne posiłki w ciągu dnia.

Szczególną odmianą postu jest POST EUCHARYSTYCZNY, związany z przygotowaniem do przyjęcia Komunii św. Nakazuje on powstrzymanie się od pokarmów (z wyjątkiem wody i lekarstw) na godzinę przed Komunią św. (chorzy nie muszą zachowywać nawet tej zasady).

3. Wierni, którzy nie mają możliwości wyboru pokarmów i muszą spożywać to, co zostanie im podane, mogą korzystać z dyspensy od obowiązku wstrzymania się od potraw mięsnych w piątki całego roku. Warto wybrać sobie wówczas inny dzień tygodnia niejako „w zamian”. Taka dyspensza nie istnieje w Środę Popielcową i Wielki Piątek.

Niemożliwość zachowania wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych w piątek zakłada jednak podjęcie innych form pokuty, takich jak: modlitwa, jałmużna, uczynki pobożności i miłości, wierniejsze spełnianie obowiązków.

B. Powstrzymywanie się od zabaw

Powstrzymywanie się od zabaw tanecznych obowiązuje w piątki całego roku i w czasie Wielkiego Postu. Dotyczy to każdej formy zabawy obejmującej tańce i głośną muzykę.

ks. Michał

ciąg dalszy ze str. 6

ROZWIĄZANIE QUIZU o Wielkim Poście

1B

2A Posypuje głowy popiołem. Zwyczaj ten jako obowiązujący w całym Kościele wprowadził papież Urban II w 1091 r. W tym też czasie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych ma pochodzić z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

3A Wielki Post trwa 40 dni ponieważ:

- Jezus przez 40 dni przebywał na pustyni przed rozpoczęciem publicznej działalności,
- przez 40 lat Izraelici wędrowali przez pustynię po uwolnieniu z niewoli egipskiej.

4 D Post ścisły obowiązuje dwa razy w roku: w Środę Popielcową i w Wielki Piątek.

5 B

6 B Gorzkie żale są tradycją wyłącznie polską. Po raz pierwszy zostały odprawione 13 III 1707 r. w kościele Świętego Krzyża w Warszawie.

7 B

8 A Wielki Post kończy się w Wielki Czwartek, kiedy rozpoczyna się Msza Wieczery Pańskiej.

9 C IV niedziela zwana niedzielą radości Laetare od pierwszych słów antyfony na wejście - Laetare Ierusalem et convectum (po polsku: Wesel się Jeruzalem!).

10 D W Niedzielę Palmową używa się szat liturgicznych koloru czerwonego.

11 A

12 B

13 D Triduum Paschalne liczy się od wieczornej Mszy św. Wieczery Pańskiej (czwartek) do drugich nieszpórów Niedzieli Wielkanocnej. Innymi słowy, do Triduum nie należy Wielka Środa

14D

Postawy i gesty liturgiczne wiernych, czyli lepiej zrozumieć obrzędy mszy świętej cz.I

Czym różni się postawa od gestu?

Postawa dotyczy układu całego ciała, gest zaś jego części: najczęściej głowy lub rąk. (Postawy omówimy w obecnym numerze pisma, zaś gesty w numerze przyszłym). Wyróżniamy następujące postawy liturgiczne: stojąca, klęcząca, siedząca, leżenie

krzyżem i procesja.

Postawa stojąca

Postawa stojąca jest wyrazem uszanowania. Wszędzie na widok osoby wyżej postawionej przybiera się postawę stojącą. Podczas liturgii postawa stojąca jest zewnętrznym znakiem głębokiego uszanowania dla Boga jako najwyższego Pana (Mt 6,5; Mk 11,25; Łk 18,11; 22,46)

Kiedy?

- ◆ od początku mszy świętej aż do oracji („Módlmy się”) włącznie;
- ◆ od wersetu „Alleluja” przed Ewangelią aż do zakończenia Ewangelii;
- ◆ podczas wyznania wiary i modlitwy powszechnej;
- ◆ od wezwania kapłana „Módlcie się, aby moją i waszą ofiarę...”;
- ◆ podczas prefacji aż do „Święty, Święty ...” włącznie;
- ◆ po aklamacji „Oto wielka tajemnica wiary” aż do „Baranku Boży” włącznie;
- ◆ podczas modlitwy po komunii św. oraz obrzędów zakończenia;
- ◆ dopuszcza się także (np. w naszej świątyni) przyjmowanie Eucharystii w pozycji stojącej.

Postawa klęcząca

Postawa klęcząca zarówno jako dłuższa postawa modlitewna, jak również chwilowy gest, w liturgii chrześcijańskiej oznaczała wielbienie Boga i była postawą typowo chrześcijańską.

Kiedy?

- ◆ podczas Modlitwy Eucharystycznej, po śpiewie: „Święty...”, kiedy kapłan wzniesie ręce nad darami (na dwa kolana);
- ◆ po znaku pokoju, przed słowami: „Oto Baranek Boży ... Panie, nie jestem godzien...” (na dwa kolana);
- ◆ w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu (na dwa kolana);

Należy odróżnić postawę klęczącą od przyklęknięcia. Podczas przyklęknięcia klęka się zawsze na prawe kolano i nie czyni się przy tym ŻADNYCH gestów, np. znaku krzyża!!!

Z kolei kapłan, wszyscy wierni i usługujący przyklękają w czasie Wyznania Wiary w uroczystość Bożego Narodzenia (25.12) oraz Uroczystość Zwiastowania Pańskiego (25.03) na słowa: „I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem”. Jest to wyraz naszego szczególnego w tych dniach uczczenia tajemnicy Wcielenia.

Kolanem należy wyraźnie dotknąć posadzki. Nie może to być tylko „dygnięcie”, tym bardziej „przykuc”. Klęka się zawsze twarzą do Podmiotu / przedmiotu czci. Klęknięcie na dwa kolana jest wyrazem czci i hołdu wobec Pana Jezusa wystawionego do adoracji. Przyklękamy najpierw na prawe kolano, a potem dostawiamy do niego kolano lewej nogi. Wstajemy zaś najpierw lewą nogą. Nie klękamy na obydwa kolana równocześnie.

Postawa siedząca

Siedzenie jest także postawę słuchającego ucznia. Jest znakiem skupienia, przyjmowania i rozważania Słowa Bożego (Łk 2,46; 10,39; 1 Kor 14,30; Dz 20,9).

Kiedy?

- ◆ podczas czytań mszalnych (z wyjątkiem Ewangelii), psalmu responso ryjnego i kazania (homilii) oraz ciszy po kazaniu;
- ◆ podczas przygotowania darów ofiarnych (z wyjątkiem tych mini-

strantów, którzy podają ampułki);

- ◆ podczas rozdawania Komunii św. (z wyjątkiem tych, którzy podają patenę) i chwili ciszy po Komunii św.
- ◆ w czasie ogłoszeń parafialnych.

Siedząc nigdy nie zakładamy nogi na nogę, nie wyciągamy ich przed siebie ani nie „bawimy się” stopami. Nie zakładamy też ręki na rękę!!!

Leżenie krzyżem

Do liturgii rzymskiej padanie na twarz (PROSTRACJA) weszło prawdopodobnie pod wpływem ceremoniału bizantyńskiego. Obecnie celebrans kładzie się krzyżem przed ołtarzem na początku Liturgii Wielkiego Piątku, na znak, że Odszedł nasz Pasterz; Jezus Chrystus. Podobnie osoby, które otrzymują święcenia padają na twarz i leżą krzyżem podczas śpiewania Litani do Wszystkich Świętych. W wielu zgromadzeniach zakonnych, także przyjmujący profesję zakonną przybierają postawę leżania krzyżem.

Procesja

Procesja (łac. procedare - iść, kroczyć) to szczególna forma postawy - cały czas w ruchu. Szczególną formą procesji są tzw. procesje teoforyczne, które pojawiły się w liturgii Kościoła od XIV w., wraz z rozwojem kultu

eucharystycznego (gr. theos - Bóg, foros - nieść). Zwane są one zatem inaczej procesjami eucharystycznymi, bowiem w ich czasie niesiony jest w monstrancji Najświętszy Sakrament. Zaliczamy do nich:

- ◆ procesję Bożego Ciała (z 4 stacjami) i procesje w tzw. oktawie Bożego Ciała;
- ◆ procesję po sumie odpustowej;
- ◆ procesję rezurekcyjną (po Wigilii Paschalnej w wieczór Wielkiej Soboty lub w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego przed pierwszą Mszą. Procesja ta wyraża radość ze zmartwychwstania Chrystusa.)

W czasie liturgii mszy świętej występują następujące procesje:

- ◆ procesja wejścia (układ procesji wejścia: ministranci kadzidła i łódki, ministranci światła o pół kroku przed ministrantem krzyża, dalej; lektor lub diakon z ewangelizacją, ministranci z pochodniami, ministranci według hierarchii stopni, lektorzy, psalterzysta, akolici, konce-

lebransi, celebrans z asystującymi diakonami, ceremoniarz, ministranci mitry i pastorału (jeśli celebransem jest biskup);

- ◆ procesja z ewangelizacją do ambony (odbywa się przed proklamacją Ewangelii, w czasie aklamacji przed nią, kolejność: ministranci światła ze świecami, ministranci kadzidła i łódki, diakon z ewangelizacją);
- ◆ procesja wiernych z darami (mogą ich zastępować ministranci). Są oni wyrazicielami całego zgromadzenia liturgicznego, pragnącego złożyć Bogu w ofierze siebie samych - pozostali wierni w ławkach wówczas SIEDZA;
- ◆ procesja komunijna (gdy służba liturgiczna i wierni udają się w określone miejsce, by przyjąć komunię), procesja ta wyraża naszą chęć spotkania i zjednoczenia się z Jezusem w Eucharystii;
- ◆ procesja wyjścia (powrót do zakrycia po skończonych obrzędach - bez kadzidła i ewangelizacji).

ks. Michał

CHRZEŚCIJAŃSTWO W PYTANIACH I ODPOWIEDZIACH

Czym się różni święto od uroczystości?

Zarówno święto jak i uroczystość są terminami liturgicznymi. Uroczystość w liturgii Kościoła rzymskokatolickiego jest ważniejsza od święta. Uroczystość rozpoczyna się już od wieczora dnia poprzedzającego (wigilia), a dokładniej od nieszporów. Stąd np. wieczorem 5 stycznia sprawuje się już mszę św. z uroczystości Objawienia Pańskiego. W uroczystości podczas mszy św. odmawia się (lub śpiewa) hymn „Chwała na wysokości Bogu” oraz „Wierzę w jednego Boga”. Natomiast święta nie posiadają swojej wigilii, czyli w przeddzień wieczorem sprawuje się jeszcze mszę św. z danego dnia liturgicznego, a nie ze święta. Ponadto we mszy św. sprawowanej w święto odmawia się (lub śpiewa) jedynie hymn „Chwała na wysokości Bogu”.

Listę świąt nakazanych **układa i modyfikuje za zgodą Stolicy Apostolskiej episkopat danego kraju**. Obecnie w Polsce znajdują się na niej:

- wszystkie niedziele (w tym Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego czyli Wielkanoc);
- Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi – obchodzona 1 stycznia (Nowy Rok);
- Uroczystość Objawienia Pańskiego (inaczej: Święto Trzech Króli) – obchodzona 6 stycznia;
- Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego – obchodzona w VII Niedzielę Wielkanocy (święto ruchome, zwykle wypada w maju);
- Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (inaczej: Boże Ciało) – obchodzona w czwartek po Uroczystości Trójcy Przenajświętszej
- Uroczystość Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny (inaczej: Matki Boskiej Zielnej) – obchodzona 15 sierpnia;
- Uroczystość Wszystkich Świętych – obchodzona 1 listopada;

— Uroczystość Narodzenia Pańskiego (Boże Narodzenie) – obchodzona 25 grudnia.

Wszystkie święta nakazane mają rangę uroczystości. Oznacza to, że w Kościele rzymskokatolickim obchody zarówno niedziel, jak i uroczystości, rozpoczynają się od I nieszporów dnia poprzedniego. Innymi słowy, możemy iść na mszę św. dzień wcześniej w godzinach wieczornych, aby spełnić obowiązek udziału w Eucharystii.

Co oznaczają litery IHS?

Monogram IHS, zwany też chrystopogramem, pojawia się w wielu miejscach, które mają związek z Chrystusem: na herbach, witrażach, ołtarzach, obrusach, naczyaniach liturgicznych, drzwiczkach do tabernakulum itp. Posiada on kilka interpretacji. W jednej wersji IHS miałoby wywodzić się od łacińskiego Jesus Hominum Salvator (Jezus ludzi Zbawiciel), w innej od In Hoc Signo (w tym znaku + domyślnie: zwycięstwo). IHS jest po prostu łacińską transkrypcją skróconej greckiej wersji imienia Jezus. Omawiany monogram to akronim, trzy litery imienia: pierwsza, druga i trzecia (lub ostatnia). Greckie I – to jota, H – to litera eta, czyli nasze E, natomiast S to sigma, która w łacińskim alfabecie ma odpowiednik S. W efekcie mamy IHS – jako zapowiadające całość imienia Jezusa po grecku. Jest to starożytna forma skrótowego zapisywania imienia Zbawiciela.

Początki stosowania tego akronimu sięgają prawdopodobnie już III wieku. Bywał używany jako sekretne oznaczenie grobów chrześcijan. W XV wieku św. Bernard ze Sieny propagował mocno jego szerokie stosowanie, a chrześcijan zachęcał do pisania go na drzwiach swoich domów. Monogram IHS został zaadaptowany jako znak przez św. Ignacego Loyolę i zakon jezuitów. Papież Franciszek, sam będący jezuitą, w swoim herbie także zawarł litery IHS.

KRONIKA FOTOGRAFICZNA

Rozdanie nagród w konkursie lampionów

Koncert kołęd w wykonaniu chóru „Laudate Dominium”

Z ŻYCIA PARAFII

28 grudnia – w Niedzielę Świętej Rodziny modliliśmy się o świętość rodzin naszej parafii;

31 grudnia – dziękowaliśmy Bogu za kolejny rok kalendarzowy podczas wieczornej mszy świętej oraz nabożeństwa;

1 stycznia – modliliśmy się o pokój na całym świecie, w naszej Ojczyźnie i ludzkich sercach;

6 stycznia – obchodziliśmy Uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli), uczestniczyliśmy w Orszaku Trzech Króli w Gdańsku na Starym Mieście o godz. 11.30; przeżywaliśmy również Misyjny Dzień Dzieci;

11 stycznia – w święto Chrztu Pańskiego o godzinie 15.00 odbył się konkurs kolęd dla dzieci, młodzieży, dorosłych i całych rodzin, rozpoczął się tak zwany okres zwykły;

18-25 stycznia – Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijań. Intencję tę podjęły w tym czasie wszystkie Kościoły chrześcijańskie. Chcemy czynić wszystko, co w naszej mocy, aby każdego dnia wypełniać polecenie Pana Jezusa: abyśmy byli jedno!

21 stycznia - przeżywaliśmy 40 rocznicę święceń kapłańskich naszego ks. proboszcza Piotra Toczka. Uroczysta Eucharystia z udziałem księży Jubilatów miała miejsce o godz. 18.00;

21-22 stycznia – Zachęcenie postawą papieża Franciszka, który często przypomina o okazywaniu miłości babciom i dziadkom oraz osobom w podeszłym wieku, pamiętaliśmy o nich i modliliśmy się w tych dniach za naszych kochanych dziadków, tych żyjących i tych, którzy odeszli już do Pana. Tak wiele im zawdzięczamy.

2 lutego – święto Ofiarowania Pańskiego, nazywane w tradycji ludowej świętem Matki Bożej Gromniczej. Tego dnia na uroczystą liturgię przynieśliśmy świece zwane gromnicami. Zostały one pobłogosławione, aby przez cały rok przypominały nam o Jezusie Chrystusie – Światłości Narodów. Swoją modlitwą ogarnialiśmy osoby Konsekrowane, szczególnie drogie nam Siostry Dominikanki, posługujące naszej wspólnocie parafialnej. Kapłani odwiedzili chorych z Komunią św.;

4 lutego – zakończyła się wizyta duszpasterska w naszej Parafii. Raz jeszcze dziękujemy wszystkim, którzy otworzyli przed kapłanami drzwi swoich domów przyjmując błogosławieństwo kolędowe. Niech jego moc wniesie do Waszych domów dar Bożego pokoju. Z serca płynącym „Bóg zapłać” wyrazamy słowa wdzięczności za te spotkania, wspólną modlitwę oraz za ofiary złożone przy okazji kolędy;

9 lutego – w naszej parafii Mszę św. dla seniorów i chorych sprawowaliśmy o godzinie 10.00 podczas której otrzymali kalendarze i modlitewniki; po Eucharystii odbyło się spotkanie w domu parafialnym przy wspólnym stole. Dzieci z Przedszkola im. św. Jana Pawła II przygotowały wiersze i serduszka. Wszyscy uczestnicy otrzymali wodę z Lourdes.

11 lutego – liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. Dokładnie tego dnia w 1858 roku, cztery lata po ogłoszeniu dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Najświętsza objawiła się ubogiej pasterce, Bernadecie Soubirous w Grocie Massabielskiej. Dziś do Lourdes przybywają chorzy i zdrowi pielgrzymi z całego świata. Jest to Światowy Dzień Chorego;

11-24 lutego – odpoczywaliśmy na upragnionych feriach;

22 lutego, - święto Katedry św. Piotra Apostoła. Jest ono przede wszystkim okazją do wyrażenia czci św. Piotrowi i każdemu jego następcy, którzy zgodnie z wolą Chrystusa zostali wybrani na pasterzy całego Kościoła powszechnego.

23 lutego - przypadała 28 rocznica święceń biskupich Metropolity Gdańskiego Sławoja Leszka Głódzia;

Non nobis, Domine, sed nomini Tuo da gloriam
(Nie dla nas Panie, lecz dla chwały Twego imienia)

DOM na SKALE. **Kolegium redakcyjne:** ks. Piotr Toczek,
Ewa Kopernik-Ambroziak - redaktor naczelna, Maryla Bertrand - skład, ks. dr Michał Wolszon.

Adres redakcji: Parafia św. Maksymiliana Kolbe ul. Otwarta 1,
80-169 Gdańsk, tel.58 302-09-84; fax 58 302-47-05;

e-mail: kolbe@diecezja.gda.pl; redakcjadns@wp.pl;

www.kolbe.diecezja.gda.pl; Millenium nr 4411602202 00000000 50690369

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych artykułów.

WIADOMOŚCI

CHRZTY

Dominik Wessel;
Marcin Lepa;
Miłosz Aleksander Czapluk;
Kacper Rafał Miazga;
Marcel Andrzej Kieroński;
Damian Nowik;
Gabriela Adrianna Grzymała;
Bianka Joanna Borusiak;
Wojciech Domachowski;
Arianna Diaz Kubiak.

ZMARLI

+ Ryszard Lewandowski, l. 72;
+ Olek Kmiećkowiak, l. 78;
+ Józef Śmiałkowski, l. 83;
+ Bogdan Bogusławski, l. 77;
+ Mieczysław Wojciechowski, l. 73;
+ Teresa Gidek, l. 60;
+ Elżbieta Wlizła, l. 74;
+ Ryszard Syldatk, 65;
+ Halina Horak, l. 81;
+ Stanisław Skwiot, l. 74;
+ Anna Rybicka, l. 77;
+ Janina Cieślak, l. 93;
+ Seweryna Wierzbicka, l. 87;
+ Józefa Gosciłowicz, l. 94;
+ Genowefa Zielińska, l. 91;
+ Joanna Kubera, l. 63;
+ Daniela Szczecińska, l. 82;
+ Janina Lisińska, l. 97;
+ Danuta Arciuch, l. 68;
+ Bronisław Mozol, l. 91;
+ Jacek Koczekowski, l. 54;
+ Jadwiga Mania, l. 85.

ROCZNICE

55-lecie ślubu

Janina i Tadeusz Ingielewicz.

W WIELKIM POŚCIE W NASZEJ PARAFII:

1 marca - Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, pierwszy piątek miesiąca;

2 marca - I sobota miesiąca, kapłani odwiedzili chorych z Komunią św.;

3 marca - tydzień modlitw o trzeźwość narodu z hasłem „Młodzi - trzeźwi i wolni”;

4 marca - święto św. Kazimierza Królewicza;

6 marca - Środa Popielcowa - wraz z całym Kościołem Powszechnym rozpoczynamy okres wielkopostnej pokuty. Obowiązuje nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły; Od Srody Popielcowej do I Niedzieli Wielkiego Postu przypadają kwartalne dni modlitw o ducha pokuty, chcemy też pamiętać o nabożeństwach pasyjnych - Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach;

8 marca - Dzień Kobiet. I choć to świecka tradycja, pamiętamy w modlitwach o wszystkich kobietach, zwłaszcza najbardziej utrudzonych, samotnych, starszych, wdowach oraz o kobietach poniżanych i prześladowanych w wielu częściach świata. Kobiety odgrywają ważną rolę w świecie, w Kościele i w rodzinie. Polecamy ich trud i życie Panu Bogu i Matce Bożej, która jest najpiękniejszym wzorem żony i matki;

9 marca - na naszą parafię przypada Adoracja Najświętszego Sakramentu;

13 marca - 6 rocznica wyboru na Stolicę Piotrową Ojca św. Franciszka. Dzień fatimski, modlitwa różańcowa po mszy św. wieczornej;

15 marca - wieczorna adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 21.00 zakończona Apelem Jasnogórskim, od 20.30 okazja do spowiedzi św.;

17 marca - niedziela Ad gentes, dzień w którym modlitwami i postem obejmujemy tych, którzy niosą Dobrą Nowinę na krańce świata;

19 marca - Uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP; dzień imienin emerytowanego Biskupa Rzymu Benedykta. Pamiętamy o nim w naszych modlitwach;

25 marca - Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Dzień Świętości Życia oraz Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. XXVII rocznica ustanowienia Archidiecezji i Metropolii Gdańskiej;

26 marca - wspomnienie Dobrego Łotra. Patronuje on więźniom, kapelanom więziennym, pokutującym i nawróconym grzesznikom. Jest on wzorem doskonałego żalu za grzechy;

31 marca - liturgię na wszystkich mszach św. ubogaci zesół „Sanctus”;

5 kwietnia - pierwszy piątek miesiąca, okazja do spowiedzi św.;

6 kwietnia - pierwsza sobota miesiąca, kapłani odwiedzą chorych z komunią św. od godz. 9.00;

7-10 kwietnia - REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE. Zapraszamy i zachęcamy do wspólnej modlitwy oraz pochylenia się nad Słowem, które Bóg kieruje do nas;

Uczestnicy akcji „Anioł do chorego”.

Jaselka w wykonaniu najmłodszych parafian.

14 kwietnia - NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ. Kościół celebrowa misterium zbawienia, dokonane przez Chrystusa w ostatnich dniach swego ziemskiego życia, rozpoczynając od swego mesjańskiego wjazdu do Jerozolimy, aż do swojej błogosławionej męki, śmierci i chwalebnego zmartwychwstania. Okres Wielkiego Postu trwa do Wielkiego Czwartku;

18-21 kwietnia ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE. Rozpoczyna się ono Mszą Wieczerzy Pańskiej, ma swój szczyt w Wigilii Paschalnej (najważniejsza Msza św. w ciągu całego roku) i kończy się II nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego;

21 kwietnia UROCZYŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO;

JUBILEUSZ ŚWIĘCEŃ KAPŁAŃSKICH

